

[Villemoes.]

tiet talte om, der i øjeblikket mange steder var køer foran butikkerne, og han mente, at det skulle være af frygt for varemangel. Jeg har ikke haft lejlighed til at følge det, men jeg vil snarere tro, at det er af frygt for de prisstigninger, som både af udenlandske og indenlandske årsager kan ventes på visse ting i de nærmeste dage, hvis man vedtager love med henblik på dækning af det store underskud, som vi arbejder med på det valutariske område. Jeg tror, at det mere er denne frygt end angst for, at varerne skal slippe op, der gør, at folk, hvis de har midlerne dertil, i øjeblikket køber ind af visse ting, meget ofte formodentlig på ufornuftig måde. I den forbindelse vil jeg sige, at jeg synes nok, det er den foregående regerings meget store fejl, at den ikke for mange måneder siden kom med lovforslag om de indgreb, som vi nu står overfor at skulle foretage, og som jeg også håber vi alle kan enes om.

Jeg for mit vedkommende ville ønske, at tiderne atter kunne blive mere normale, så at vi kunne nøjes med prislovens § 8, stk. 1, den ganske korte sætning: „Urimelige priser, avancer og forretningsbetingelser er forbudt.“ Den højtærede handelsminister omtalte de to vigtigste paragraffer i denne lov, nemlig § 8 og § 13, og det er fuldstændig rigtigt, at som det ligger i øjeblikket, er der ingen her i den høje rigsdag, som ikke ønsker, at det offentlige skal være påpasseligt overfor de udskejelser, som eventuelt måtte komme.

Jeg håber, at forholdene i vor levetid og helst snarest muligt må arte sig sådan, at det kan undgås at lovgive om enkeltheder på dette vanskelige område, men som sagt, som det hele ligger, er det også mit partis ønske, at denne lovs gyldighed forlænges, og jeg anbefaler derfor lovforslaget til videre fremme og til vedtagelse ved tredje behandling, som jo skal ske i dag, for at prisloven, som altså udløber i dag, fortsat kan gælde.

Foss: Det er selvfølgelig med beklagelse, jeg på mit partis vegne må anbefale en forlængelse af den gældende prislov. Min beklagelse gælder først og fremmest, at de økonomiske forhold i landet er sådanne, at heller ikke vi tør anbefale afskaffelse af prisloven.

Prisloven er en kriseforanstaltning og har som alle kriseforanstaltninger højst uheldige bivirkninger. Det har derfor hele tiden været mit partis håb, at de økonomiske forhold skulle bedre sig så meget,

at vi for alvor kunne begynde på en afvikling, men forholdene har desværre udviklet sig i helt modsat retning, en udvikling, som vi forlængst har advaret imod, og nu tvinges vi af forholdene til at opretholde prisloven endnu et stykke tid.

Jeg skal ikke optage tingets tid med en gennemgang af prislovens uheldige sider, det er ofte nok gjort, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på et særlig iøjnefaldende forhold.

Der er jo fra visse sider talt om, at vi skal have flere maksimalpriser til trods for, at vi dog har erfaring for, at enten forsvinder varerne fra markedet eller også bliver maksimalpriserne til minimalpriser.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede handelsminister at undersøge spørgsmålet om maksimalpriserne på træ. Jeg skal lade ganske ude af betragtning, at de danske skovejere i krigsårene og et stykke efter krigen er blevet holdt i en hård spændetrøje med afleveringspligt og lave maksimalpriser, der ikke fulgte med, efterhånden som arbejdslønningerne steg. Afleveringspligten er ophævet, og det samme gælder maksimalpriserne på brænde, men endnu har vi maksimalpriser på gavntræ. Disse maksimalpriser er fornylig reguleret opad af priskontrollen. For eksempel er maksimalprisen for en af de omhandlede varer, nemlig bøgekævler til finer, pludselig blevet forhøjet med $37\frac{1}{2}$ pct. Et sådant spring i prisen giver ikke tillid til, at priskontrollen er i stand til at fastsætte rimelige priser, men jeg går ud fra, at priskontrollens embedsmænd gør deres arbejde så godt, som det overhovedet er muligt. Det er ikke min mening at angribe embedsmændene, men kun at påvise, hvor vanskeligt det er for et statsorgan at fastsætte priser. Der kan nævnes andre tilfælde, men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Jeg mener, at maksimalpriserne på gavntræ bør afskaffes også af andre grunde. Det gælder ikke mindst maksimalpriserne på nåletræ. Det er hovedsagelig nåletræ, der anvendes i bygninger. Som bekendt indføres størstedelen af bygningstømmeret og brædderne fra de andre skandinaviske lande og Finland.

Jeg ved ikke præcis, hvorledes forholdet er mellem anvendelsen af indenlandsk og af udenlandsk træ til bygningsbrug, men det er ikke meget forkert, når jeg siger, at der i de sidste år kun har været anvendt 20—25 pct. indenlandsk træ. I den sidste tid har procenten vist endda været helt nede på 15. De, der bygger, kan simpelthen ikke regne med at få dansk træ, men må kalkulere med det udenland-